

El festival d'Avinyó

Un «jazz-band» destarifat de la Ciutat del Vaticà.

Antoni Torregrosa

Teatre a mil temps

Com molts altres anys, aquest estiu, del 5 de juliol al 7 d'agost, s'ha celebrat el Festival de Teatre a Avinyó. Heus-ne ací una descripció de l'ambient, un poc a la manera d'un dietari.

T Pascal ALAPONT
i Antoni TORREGROSA

oquen les set de la vesprada a la *place de l'Horloge*. Entre els darrers raigs de sol i la calor d'un vint-i-tants de juliol, s'obren pas els espectacles de carrer, s'inicia la disbaixa de colors i sorolls, de ritmes incaics, africans o roquers a cada cantonada de la plaça, atapeïda de gent. El rellotge de l'*Hotel de Ville* (l'ajuntament) com un metrònom marca els moments, l'espai temporal per als muntatges i les representacions previstes. Com milers d'ocells exòtics vinguts de La Camarga, els actors, els mú-

sics i els dansarins acampen al crepuscle i sota els plàtans de la plaça major d'Avinyó, la gran protagonista durant els dies del festival de teatre.

Vosaltres escolliu el rotlle preferit entre el tràfec de gent i admireu els cossos elàstics de dues joves que representen una dansa desafiant i febril als ritmes atlàntico-africans de dos negres autèntics, xilabes i tot; el *jazz-band* destarifat de la Ciutat del Vaticà; els Peru-inkas, amb ritmes remots i emigrats dels Andes; els mims i comedians; la màgia, captivadora d'infants, de les titelles i els putxinel·lis...

Si arribeu a la ciutat en tren i sobre aquestes hores,

i remunteu l'*avenue de la Republique*, anireu deixant-vos emportant per una borratxera creixent de gent i sarabanda, fins arribar a la plaça, embriacs de veus i disfresses. Si hi arribeu per autopista, eixint per la carretera que porta a Avinyó, radiocassette en marxa, escoltant un *blues* de cadències mallorquines a càrrec de Joan Bibiloni, us impressionarà la panoràmica llunyana del recinte emmurallat d'aquesta ciutat medieval i els ramals poderosos del Rhône, i pensareu: ¡El marc ideal per als trobadors occitans!

En tot cas, a la *place de l'Horloge*, o una mica més amunt, en la següent plaça, sota la vigorosa

façana del Palau dels Papes —on Els Comediants impressionaren els francesos amb el seu espectacle parafernàlic en la clausura del festival de l'any anterior—, sentireu haver traspassat totes les dimensions contemplant el regust antic de joglars i comedians, després d'haver recorregut 800 Km en un dia.

Vosaltres, ingràvids viatgers, també hi participeu, contribuint a crear l'espai, el cadafal transitori, mantenint el sarau per als saltimbanquis, camallargs, criatures post-atòmiques i post-modernes. Tots vosaltres participeu en l'orgia de disfresses. Diuen les veus locals, no exemptes d'ironia, que els avinyonencs més adients a la moda es fan amb models i costums escaients per al mes del festival (5 de juliol-7 d'agost), i prenen part com a artistes ambulants, en les amples terrasses dels cafès de la plaça, en la gran representació diària. També hi ha els de fora, engalanats de mocadors i perfums del Nepal, místics, descalços i posseïts visionaris que s'apeguen a roda i al·lucinen ballant els ritmes del *reggae*, el *country* i la salsa a un mateix pas. Milers d'ocells en un vals a mil temps... Al festival d'Avinyó, hi trobareu de tot: flautes medievals, violins barrocs, percussionistes del Carib, bufaplanetes, massatgistes cerebrals, una caravana famolencia i sedegosa d'un safari perdut..., fins i tot uns xicots de la Ribera cantant havaneres i cançons mediterrànies.

Alguns indígenes també comenten que el festival està en decadència, que ja no hi acudeixen tants artistes, i que travessa una de les pitjors èpoques des que el va fundar l'actor Jean Vilar, ja fa molts anys; que enguany ha patit el desin-

Al festival d'Avinyó, hi trobareu de tot

Antoni Torregrosa

terés i la mala gestió del R. P. R. (Rassemblement pour la République) que ostenta el poder municipal. Però tot açò s'escapa als ulls dels vianants que s'hi acosten cada estiu, els quals sorprèn gratament la magnitud, la fanfarra del joc teatral, i se senten incorporats a la farsa.

Perquè, a Avinyó, encara hi queda molta marxa i un lloc important per al teatre i la música de sempre. Davant les últimes novetats músico-teatral, els conjunts d'Old Rockers interpreten, abillats a l'antiga (o a la moderna), les millors cançons de The Platters i Jerry Lee Lewis, i els músics marginals fan honor a Bob Dylan i Neil Young.

Avinyó assoleix la màxima vitalitat durant el festival. Les sales d'espectacles també es multipliquen, fins i tot en els pobles de les rodalies, que també mereixen una visita. De les deu sales que funcionen al llarg de l'any es passa a la xifra de més de cent, durant aquests dies. Així, podeu trobar l'antic hospici o un vell graner habilitats a mena de petits teatres (cinquanta francs l'entrada) poc confortables i amb una mínima capacitat d'espectadors, on es presenten els muntatges que després

rodaran pertot arreu de França en les seues gires.

Avinyó, a més a més, n'és un pas necessari, una prova de foc indefugible per als artistes joves que pretenen dedicar-se a la representació teatral i musical. Constitueix el repte final; si el numeret funciona als carrers d'Avinyó, deu funcionar en qualsevol escenari europeu. L'artista ha de fer-se l'ànim i afrontar la plaça i la gentada.

Quan passen de les dotze de la nit, a la plaça del Palau, el mistral, sec i constant, ha cobert la ciutat amb una flassada de porpra i estels blancs retallant el gran teló del palau gòtic. Els actors pleguen veles. Charly Sangreux, un dels comedians més originals, fa recompte de les poques monedes que li han deixat al capell, i s'emporta la seua bicicleta i el remolc multicolor ple de sorpreses. Demà, repetirà la fantasia com si fos per primera vegada; potser dissimularà el mal de queixal i transformarà la quotidianitat en màgia per a un públic tant o més grotesc que ell mateix. Carles ens fa memòria d'una vella cançó de Jacques Brel: *La valse a mille temps*. Demà hem d'anar cap a Itàlia. L'any que ve tornarem a Avinyó. Si us fa, veniu-hi.

NOVETATS EN LLIBRES

ELS CAÇADORS SALVATGES

Salvador Jàfer
Poesia, núm. 39
Una voluntat de despullament, de reducció de l'aparell retòric tradicional i la creació d'un nou llenguatge, ascètic i directe, en la darrera obra del poeta.

Editorial
Tres i Quatre

CRIM DE GERMANIA

Josep Lozano
L'Ham, núm. 1

Un text ja clàssic de les nostres lletres que enceta una nova col·lecció, *L'Ham*, dirigida especialment al gran públic.

Editorial
Tres i Quatre

ANTOLOGIA POÈTICA

Ausiàs March
L'Ham, núm. 2
Una de les antologies més completes i reveladores del gran poeta, preparada i comentada per Joan Fuster, en un intent d'acostament als escriptors clàssics.

Editorial
Tres i Quatre

LA CORONA VALENCIANA

Jaume Fuster
L'Ham, núm. 3
Una novel·la de «Lladres i serenos», l'acció de la qual recorre de dalt a baix el nostre país. Un robatori espectacular, una rossa de les que tallen l'alé i uns pinxos durs de pelar.

Editorial
Tres i Quatre

APROXIMACIO A LA HISTÒRIA DEL PAÍS VALENCIÀ

Joan Reglà
L'Ham, núm. 4
Una nova edició d'aquest text fonamental de Reglà, prologat per Sanchis Guarnier, on s'efectua una anàlisi clara del que hem estat, del que som i del que podrem ser com a país.

Editorial
Tres i Quatre

SÈNIA

Llengua/3er. EGB
P. Gómez/
M. Puigcerver
A través del conte i de la imatge, s'afavoreix l'aprenentatge de la nostra llengua. Aprovat per la Generalitat Valenciana. Amb una Proposta Didàctica per al mestre.

Barcanova

LA CATALUNYA REPUBLICANA I AUTÒNOMA

Fèlix Cucurull
(Curs d'Història de Catalunya, 5). Un balanç definitiu d'aquesta etapa.

Edicions de la
Magrana, S. A.

EL BARÓ RAMPANT

Italo Calvino
El Cangur, 78, 264 pàgs.
Un bon dia, el baró sortí al jardí i grimpà a un arbre. El món que va veure era diferent i no en va baixar mai més. Traducció de M. Aurèlia Capmany.

Edicions 62

LLIBRERIA
TRES I QUATRE

Pérez Bayer, 7. Tel. 352 91 10. València, 2